

ترجمه در اسرع وقت

در صدد انکار جایگاه بسیاری از فعالان عرصه ترجمه نیستم ولی آنچه می‌گوییم مبتنی بر مشاهدات است. مشاهداتی که بر اثر حضور مستمر در این زمینه کسب شده است. اگر از بسیاری از آثار مهم ادبیات جهان گذر کنیم که نام‌های مهمی آنها را ترجمه کرده‌اند. در چند شماره قبل برخی از این اسمای را معرفی کردیم. آثار نویسندهای درجه دو یا کمتر مطرح غربی توسط مترجمانی به فارسی برگردانده شده که برخی از آنها حتی دایره واگان گستردهای ندارند و در انتخاب کلمات درمانده می‌شوند. البته قبل از این که بخواهیم وارد این مبحث شومن باید اشاره کنم که ناشران نقاب‌دار احتیاج شراغ شاهکارهای ادبیات کلاسیک جهان هم رفته‌اند و کارهای مهمی نظیر «جنگ و صلح» یا «برادران کارامازووف» را نیز در سیاهه فعالیت‌های شراغ شاهکار داشتند و چه کسی است که دلش نخواهد شاهکار داشتایوفسکی را نخواند و طبق یک قاعده‌کلی رسیدن به جنس تقلیب در بازار پیران راحت تراز رسیدن به جنس اصل است.

شتاب زدگی در ترجمه و انتشار آثار در بازار کتاب ایران به قدری بالاست که گاهی مخاطب را از نتایج انتخابی پیشیمان می‌کند. حال بگذیرم که سرانه مطالعه در ایران ۱۵ زیر ۱۵ دقیقه است و با در نظر گرفتن این مساله این میزان عجله و شتاب زدگی در رساندن یک اثر به ویترین کتابفروشی‌ها معنا ندارد.

سال ۲۰۱۶ ترجمه رمان برگزیده پولیتزر همان سال
به دستم رسید و خوب و سوسه شدم باز کنم و
بخواهم. از نام مترجم بگذیرم که باید گفت هیچ
اسم و رسمی نداشت که حتی اگر داشت هم
قابل دفاع نبود. متن آشفته و سراسر ایراد از نظر
داستور زبان فارسی سبب شد با وجود علاوه ام به
خواندن ترجیح دادم کتاب را بیندم و کنار بگذارم
تا این که بخواهم با ترجمه دست و پنجه نرم کنم.
تجربه ای که با گذشت چند سال هنوز از ذهنم پاک
نشده است، حتی همین اوخر نیز تجربه دیگری
در همین زمینه داشتم که کاملاً آشکار بود مترجم
در حکم زیان گردان ظاهر شده و ردی از ترجمه اثر
و ایجاد رابطه نزدیک ذهنی و زبانی بین مخاطب و
نویسنده آن دیده نمی شد و حتی خواننده ای که
برای اولین بار از آن نویسنده داستانی می خواند
متوجه می شد که نویسنده در انتخاب کلمات هم
نتوانسته موفق ظاهر شود. در این بین ناشر به
اعتمادی که مخاطب به او اعتبارش کرده فکر
نمی کند و بی محابا ترجمه های بی کیفیت را روانه
بازار می کند.

آگھی مفقودی

دفترچه و کالت شماره ۲۶۰۹۹ متعلق به اینجانب
مانده به نام پیور و کیل پایه یک دادگستری
فرزند الیاس دارای کد ملی ۱۲۸۵۱۳۰۱۴۶ به
شماره پروانه ۲۶۰۹۷ در تاریخ ۹۸/۰۷/۲۴ به همراه
شهر شخصی و همچنین برابر با اصل و تعدادی
سربرگ متعلق به اینجانب سرقت گردیده است.

ترجمه فروشی یکی از راه های راحت برای ناشر شدن است، این ماجرا بسیاری را به این مسیر کشانده که از طریق انتشار ترجمه یک اثر، بخشی از توجه مخاطب را به سمت خود جلب کنند

ترجمہ بازار!

حسام آبنوس
روزنامه‌نگار

چ یک ماه پیش رسانه‌ها از انتشار ترجمه یک رمان روسی خبر دادند و به دنبال آن فروشگاه‌های اینترنتی کتاب نیز فروش ویژه‌ای برایش قرار دادند تا این طور مخاطبان را دعوت به خرید کتاب کنند. رمانی از یک نویسنده اهل روسیه که بر حسب ظاهر در زمان خودش قدر ندیده، ولی این اثرش به عنوان یکی از آثار برجسته‌قرن بیستم معرفی شده است.

هنوز کتاب به خوبی توزیع نشده بود که از یکی از دوستان کتابفروشی شنیدم ترجمه‌دیگری از این رمان چند روز دیگر رونمایی خواهد شد اول بازم نشد، ولی وقتی در پایگاه اطلاع‌رسانی ناشر جست و جو کردم متوجه شدم خبر دوست کتابفروشی درست بود و همین روزهات ترجمه‌دیگری از این کتاب توسط ناشر ثانی ارائه شد.

کاری به این ندرام که چرا یک اثر سال‌های در محقق بوده و ناگهان به صورت همزمان و در فاصله کمتر از یک ماه و ترجمه‌از آن راهی ویترین کتابفروشی‌ها شده که می‌تواند پیام‌های خاصی در خود داشته باشد که مجال رمزگشایی از آن‌ها درین مقال نیست، ولی یک سؤال مطرح است که تکلیف مخاطب در این آشفته‌بازار آثار ترجمه‌ای چیست و چه کسی باید به این سؤال پاسخ در خور بدهد. نهونهای که بالاتر به آن اشاره کردم یک مورد دم‌ستی و نزدیک بود و گرنه تا لذتان بخواهد از این موارد می‌توان نام برد که اگر همراه این گزارش باشید بجزی نمونه‌های را با هم مرور خواهیم کرد و یکی دو پیشنهاد برای جلوگیری از سردرگمی در این آشفته‌بازار برداشیم.

با عنوان زمزمه‌های چرنوبیل روانه بازار کتاب شد.

شهرام همت‌زاده، مدیر گروه زبان روسی دانشگاه شهید بهشتی و مترجم نزمه‌های چرنوبیل که آن را از روسی به فارسی بازگردانده می‌گوید: «بیش از این، دو ترجمه دیگر نیز ازین کتاب روانه بازار شده بود و هردوی آنها را دیده بودم که بخشی از آنها در ای اشتباها ترجمه‌ای و بعض احذفیات بود که البته همیشه مقاطع مترجم نیست. چون این کتاب‌ها یک بار به انگلیس ترجمه شده و بعد به فارسی برگردانده می‌شود ممکن است سبب این نواقص شود. مثلاً ترجمه عنوان کتاب از روسی می‌شود («دعای چرنوبیل») که بنوعی دعای مربوط به آن منطقه است، ولی در ترجمه انگلیسی («Voices from Chernobyl») صدای‌هایی از چرنوبیل ترجمه شده است. از این رو عبارت کتاب راز نزمه‌ها چرنوبیل انتخاب کردم که به معنای اصلی عنوان روسی کتاب نزدیک است.»

اما دیگر مهم نیست که ناشری برای این کتاب وقت
گذاشته و طبق ادعای مترجم اجازه انتشارش را
به زبان فارسی گرفته تا به دست مخاطب برسد
و بتواند در نزدیک ترین حالت به متن اصلی از
خوانش آن بهره ببرد. همین جایابی یادآوری کنم
اخيراً با وجود چند ترجمه از اين اثر به زبان فارسي
ترجمه ديجري از آن نيزراهي گتابفروشي هاشده که نشان
مي دهد اين بازي تمامي ندارد!

ولی نکته اینجاست که مخاطب خیلی در جریان این اتفاقات نیست و همین که می بیند روی جلد کتابی عبارت «برنده نوبل ادبیات» درج شده ترگیب می شود آن را تهیه کند ولی گاهی (نه همیشه) در دام رقابت سودآور میان ناشران می افتد و در واقع

هزینه اعتمادش را پرداخت می کند. باید هفت ناشر با ترجمه‌فروشی صاحب عنوان «ناشر» شده است در حالی که همه چیز همیشه «اول بودن» نیست، بلکه دقیق در ترجمه و رعایت امانت در برگردان به فارسی مساله مهمی در ترجمه آثار غیرفارسی است که می تواند هم کیفیت کار را بالا ببرد و هم تجربه مثبتی در ذهن خواننده به جا بگذارد.

کدام ترجمہ؟

یک از مرسوم‌ترین مدل‌های انتخاب یک اثر برای برگردان به زبان فارسی برگزیده شدن آنها در جوایز ادبی است. نوبل ادبیات، پولیتزر، بوکر و راه‌هایی است که می‌تواند یک کتاب را در اولویت ترجمه قرار دهد. هرچند برخی نویسنده‌ها قبل از این که برگزیده نوبل یا سایر جوایز شوند برخی آثارشان به فارسی ترجمه شده، ولی گاهی پیش از آنکه نوبل نویسنده‌ای را به عنوان برگزیده خود انتخاب می‌کند که تا پیش از آن نامی از او در محافل ادبی در میان نبوده و به همین خاطر این انتخاب می‌تواند زمینه آغاز بیک ماراثن ترجمه را در میان ناشران ایجاد می‌کند. ماراثنی که اغلب در آن خبری از دقیق و تا حدودی رعایت امانت نیست، بلکه اول شدن و پشت ویترین قرار گرفتن مساله است. رمان «صد سال تنهایی» اثر مشهور گاریپل کارگریسا مارکز نویسنده برنده نوبل اهل کلمبیا تاکنون ده بار به فارسی ترجمه شده که این نشان می‌دهد اوضاع ترجمه در کشور به شدت آشفته است؛ در حالی که اگر با یکی دو ترجمه خوب که اتفاقاً در میان این ده ترجمه موجود است، قرار بود مارکز بخوانیم این اتفاق می‌سرمی شد و باقی ترجمه‌ها کارکردشان در بازار نشر روش نیست و به نظر می‌رسد کارگرهای دیگر غیر از افزودن به ادبیات و سنت ترجمه ادبی پشت آهه است.

در ادامه با بد برای مثال به سوتلانا کسیوچ، نویسنده اهل بلاروس اشاره کرد که در سال ۲۰۱۵ برگزیده نوبل ادبیات شد. نویسنده‌ای که وقتی برگزیده شد مایه تعجب بسیاری شد، زیرا تا پیش از آن اسم و رسماً از او نبود و کسی گمان نمی‌کرد بتواند در باشگاه نوبلیست ها قرار بگیرد، ولی برای برخی ناشران این انتخاب موضوع مهمی نبود بلکه ترجمه یک اثر از این نویسنده مساله بود.

کتاب «زمزمه‌های چرنوبیل» اولین کتاب بود که از این تونیسندۀ اهل بلاروس در ایران ترجمه شد. کتابی که ابتدا با عنوان «صدای‌هایی از چرنوبیل» راهی بازار کتاب شد، البته همین جاده را نترنگاید بگوییم که چند ناشر با فاصله زمانی اندکی این کتاب را روانه بازار کردند و از همین عنوان برای اثرشان استفاده کردند، ولی مدتی پس از آن ترجمه‌های دیگری